

طعم شیرین آموزش به سبک مجازی

زهرا ابدی، آموزگار پایه پنجم دبستان دخترانه، ناحیه ۲

آموزش مجازی در دوران کرونایی عبارتند از: رویارویی غیرمنتظره معلم، دانش آموز و والدین با تعطیلات کرونایی، فرصتی به وجود آورد که مسیر آموزش مجازی در کشور، یک شبه ره صد ساله را طی کند و معلمین توانمندی‌های خود را در عرصه آموزش مجازی باور کنند و به عرصه نمایش بگذارند؛

همراهی و هم‌کاری بیشتر والدین در خصوص آموزش و پرورش دانش آموزان (به‌ویژه در مقطع ابتدایی) و درک بهتر شرایط معلمی از سوی والدین؛

در این مدت، مطالب آموزش داده شده همواره در دسترس دانش آموزان بوده و هر فرد باتوجه به نیاز خود می‌تواند بارها از آن استفاده کند. حتی در مواردی والدین از طریق فیلم و محتوای موجود، مفاهیم را فرا گرفته و در یادگیری آن به دانش آموز کمک می‌کنند؛

رشد و پیشرفت چشم‌گیر دانش‌آموزانی که اغلب اعتمادبه‌نفس کافی جهت روان‌خوانی متن‌ها و پاسخگویی به سوالات را در فضای کلاس و در حضور دوستان‌شان نداشتند و به نظرم این مدت، برای این بچه‌ها فرصت مناسبی بود تا دور از نگاه برخی از هم‌کلاسی‌ها و برچسب‌هایی که شاید از سال‌های پیش به آن‌ها زده شده بود، بتوانند خود را پیدا کرده و در محیط آرام بدون تنش خانه، مطالب را یاد بگیرند، رشد کنند و پاسخگو باشند؛

با استناد به شیوه ارزش‌یابی نظام توصیفی، به کارگیری انواع روش‌های ارزیابی در فضای مجازی (اعم از ارسال پاسخ به سوالات به‌صورت فایل صوتی و تصویری توسط دانش آموز) و در کنار آن اعتماد متقابل دانش آموزان و معلم می‌تواند نتایج رضایت‌بخشی را از میزان یاددهی - یادگیری دانش آموز و معلم داشته باشد.

نهایتاً در روزهایی که خیلی‌ها، جدا از دغدغه‌های آموزش و پرورش، گاهی شرایط روحی خوبی نداشتیم و هر از گاهی خانواده‌ای، درگیر مشکلات بیماری کرونا می‌شد؛ تنها و تنها درک، اعتماد و عشق متقابل معلم و دانش آموز و همراهی خوب خانواده‌ها توانست تجربه جدید یادگیری در خانه و قرنطینه را به تجربه‌ای شیرین و به یادماندنی تبدیل کند.



تعطیلی غیرمنتظره مدارس در شرایط شیوع کرونا؛ سختی‌ها و تجارب ارزشمند زیادی را با خود به همراه داشت. روزهایی که لحظه به لحظه‌اش برای معلمین، دانش‌آموزان و والدین؛ تجربه‌ای از نو و گاهی همراه با این اضطراب بود که سرانجام این روزها و آموزش مجازی نهایتاً چه خواهد بود؟ اما با توکل به خدا و تلاش معلم‌ها و همراهی و هم‌کاری دانش‌آموزان و والدین، تمام این لحظات به تجربه‌ای شیرین تبدیل شد که با وجود سختی‌های فراوان؛ ناخواسته قدم در راه متفاوتی از آموزش گذاشتیم. مسیری سرشار از ره‌آوردهای تازه و نوپا که هنوز راه زیادی تا بهتر شدن دارد.

من نیز از همان ابتدای کار، با وجود تمام ابهامات و تغییرات موجود در شرایط آن روزهای پرتنش با کمک آموزش و پرورش؛ کوشیدم تا با برنامه‌ریزی دقیق به دنبال راهی باشم تا بتوانم فضای تدریس مجازی را حتی‌الامکان به فضای خصوصی در کلاس درس نزدیک کنم و باز هم از مشارکت دانش‌آموزانم در خصوص آموزش بهره ببرم و نیز در تلاشم تا در این راستا از هم‌فکری و تجربه‌های جدید هم‌کارانم کمک بگیرم. بنابراین تصمیم گرفتم تا در کنار تدریس‌های خود و یا دانش‌آموزانم، از شیوه‌های زیر به‌منظور افزایش یادگیری و علاقه‌مندی بچه‌ها به آموزش مجازی استفاده کنم:

- برگزاری کلاس‌های آنلاین به منظور افزایش مشارکت دانش‌آموزان و بحث و تبادل نظر بین معلم و دانش‌آموزان در خصوص مفاهیم و مطالب تدریس؛

- ادامه انجام فعالیت‌های پژوهشی، خلاقیتی، مهارتی، کاربردی و اختیاری در کنار فعالیت‌های درسی و ارسال نتایج آن توسط دانش‌آموزان به معلم؛

- به نمایش گذاشتن تصاویر و فیلم‌هایی مربوط به فعالیت‌های دانش‌آموزان در فضای مجازی (ایجاد نمایشگاه کلاسی مجازی) توسط معلم جهت تشویق و افزایش خلاقیت دانش‌آموزان؛

- ارسال فیلم و تصاویر آموزنده، شاد و امیدوارکننده (باتوجه به شرایط روز) توسط معلم؛

- مشارکت دانش‌آموزان در رفع مشکلات درسی دوستان خود به‌صورت فایل صوتی یا تصویری در گروه کلاس؛

- برگزاری انواع ارزیابی‌ها در شرایطی به دور از اضطراب و ارسال نتایج توصیفی آن برای دانش‌آموزان با تشویق‌ها و تذکرات لازم.

لازم به ذکر است یکی از مواردی که در این مدت موجب درک بهتر من از شرایط دانش‌آموز و والدین و پیش‌برد بهتر آموزش مجازی شد، این بود که در کنار معلمی به‌عنوان یک مادر، شاهد تمامی رفتارهای یک کودک دبستانی و والدینش در زمینه مواجهه با آموزش مجازی بودم و همین امر باعث شد تا بتوانم با برنامه‌ریزی دقیق‌تر و بهتری در خصوص آموزش مجازی، شیوه و زمان اجرای خوبی داشته باشم و با تجربه‌ای بیشتر، این مسیر را ادامه دهم. در نهایت، بخشی از تجارب شیرین و دست‌آوردهای ارزشمند